

Bijbelstudie Centrum
Prediking over HEBREEËN 6:9-12

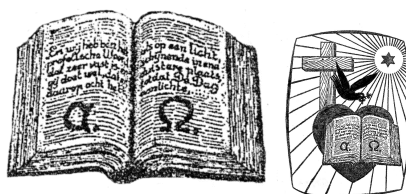
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze prediking te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze prediking wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden. (Joh. 10:9)**, dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze prediking zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze prediking of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze prediking gaat lezen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze prediking tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze prediking niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*

2 Tim. 4:2-4 “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren”.

Broeders en Zusters laten wij lezen *Hebreeën 6:9–12* **“Maar wat u betreft, geliefden, ook al spreken wij zo, wij zijn overtuigd van iets beters, waaraan uw heil hangt. Want God is niet onrechtvaardig, dat Hij uw werk zou vergeten en de liefde, die gij voor zijn naam getoond hebt door de diensten, welke gij de heiligen bewezen hebt en nog bewijst. Maar het is onze begeerte, dat ieder uwer dezelfde ijver blijve betonen tot de verwezenlijking der hoop tot het einde toe, opdat gij niet traag wordt, maar navolgers moogt zijn van hen, die door geloof en geduld de beloften beërven”**.

Als we het maaltijd van de Heer vieren, doen we dat, omdat de Heer gezegd heeft **“Doe dit tot mijn gedachtenis”**, want daarbij gedenken we de dood des Heren, totdat Hij komt.

De Tafel heeft de Heer als het ware als een versterking gegeven tijdens de lange tijd, die daar ligt tussen Zijn heengaan naar de Vader, waar Hij nu als onze Hogepriester voor ons bidt en pleit en Zijn Gemeente bouwt, totdat Hij komt voor de Gemeente.

Het is een lange tussentijd, die Gods kinderen, de heiligen moeten wachten, totdat hun verlossing een volkomen feit zal worden. Er is vandaag over het algemeen een verkeerde tendens in de prediking, alsof we nu al verlost zijn, maar dat leert de Schrift niet en dat heeft de Heer Jezus ons ook niet gezegd.

Wel zegt de Schrift, dat onze verlossing reeds is vastgelegd in dat geweldige fundament, n.l. doordat de Heer Jezus voor ons de zondedood wegdroeg, maar ook de zondaar in de dood bracht en dat Hij door Zijn Opstanding immers de gedode zondaar heeft doen herrijzen als een nieuwe mens.

Die dat gelooft en die Heer Jezus als Heer aanvaardt, die heeft Hem als zijn leven ontvangen en dan ligt de verlossing vast in het volbrachte werk. Maar die volkomen verlossing moet nog openbaar worden.

Dat heeft de Heer Jezus duidelijk gezegd. Hij spreekt over wat er eerst allemaal moet gaan gebeuren, o.a. van al de tekenen der tijden aan het einde en dan zegt Hij: **“ziet omhoog, want uw verlossing genaakt”**.

We staan aan de vooravond van het allergrootste gebeuren, waar al de heiligen in al de eeuwen naar hebben uitgezien en voor gebeden hebben. We staan aan de vooravond van de allergrootste omwenteling, de triomf van het Lam, die, nadat Hij straks Zijn eerstelingsschare zal opgenomen hebben, zichtbaar zal worden voor heel de Schepping, dat Hij Overwinnaar is.

Als Hij bij Zijn wederkomst op aarde met Zijn heiligen, de verlossing voor heel de schepping zal aanbrengen, dan zal dat de volledige, totale verlossing zijn

Paulus zegt in **Rom. 8:23** **“En niet alleen zij, maar ook wij zelf, [wij,] die de Geest als eerste gaven ontvangen hebben, zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam”**.

We zien heden, dat de nood steeds groter wordt; we leven hier in een voor Gods kinderen verstikkende atmosfeer, want het is hier een Sodom en Gomorra geworden. Wij als kinderen Gods kunnen nog maar weinig er aan doen, maar wel volharden in de gebeden en danken voor het profetische Woord dat zeer vast is.

Daaruit weten we, dat, als de nood het grootst geworden is en de duisternis het meest toegenomen is, wij juist genaderd zijn tot de triomf van het Lam. Zo zegt ook Paulus in **Rom. 8:18** **“Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden”**.

Laten we toch goed het Woord in ons opnemen, want en de Heer Jezus en de apostelen en het getuigenis van de Heilige Geest in al de brieven van Paulus en Petrus, verkondigen ons, dat de verlossing nog in de toekomst ligt; dat we daardoor naar een heerlijke toekomst mogen uitzien, die vastligt en een levende blijde hoop is.

Daar spreekt ook **Hebr. 4** van, namelijk het ingaan tot de rust, die er overblijft voor het volk van God, want we zijn hier nog in hoop zalig. Dat lezen we reeds in **Rom. 8:18** *“Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die voor ons geopenbaard zal worden”*.

En in **vers 19** staat *“Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods”*. (dat is de eerstelingschare, de Gemeente) *Want de schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen, niet vrijwillig, maar om (de wil van) Hem, die haar daaraan onderworpen heeft, in hoop echter, omdat ook de schepping zelf van de dienstbaarheid aan de vergankelijkheid zal bevrijd worden tot de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods. Want we weten (en dan komt het), dat tot nu toe de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensnood is. En niet alleen zij (de schepping), maar ook wij zelf, wij (kinderen Gods en Paulus rekent zich daarbij), die de Geest als eerste gave ontvangen hebben, zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap. De verlossing van ons lichaam”*.

Leer toch de Schriften verstaan! Het is daarom, dat hier nooit een heerlijke Gemeente kan komen, omdat de Gemeente nog niet verlost is; maar God zij dank, dat de verlossing vast ligt in God en in de Heer Jezus. Dat is onze blijde hoop.

Het is gelukkig niet: *“O, mocht het eens zo worden”*. Neen, ik weet toch verlost te zijn, al zie ik het nu nog niet. Maar omdat de Heer Jezus het volbracht heeft, weet ik, dat er eens ook een volmaakte Gemeente zal zijn, al zie ik er nu nog niets van. Al zal ik er hier op aarde nooit iets van zien, maar deze volmaakte Gemeente zal er zijn op het ogenblik, dat Hij de Zijnen tot Zich vergadert in de lucht.

Toen Salomo van God het huis moest bouwen, moesten de stenen bij de groeve klaar gemaakt worden. Daar zag men nog niets van een verrezen huis, maar toen alles klaar was, werd het naar de plaats van bestemming gebracht en daar verrees het huis. Zo worden wij ook hier op aarde, aan de groeve klaar gemaakt, d.w.z. met de Heer Jezus gekruisigd en begraven, worden we opgewekt door Gods Geest, die ook de Heer Jezus opwekte uit de doden en moeten we ons door Hem laten reinigen en heiligen, om gereed te zijn, om straks als levende stenen samengevoegd te worden tot Gods volmaakte Huis in de hemel.

Natuurlijk danken we voor de zegeningen, die we nu reeds mogen hebben in de gemeenschap der heiligen, al is die nog niet volmaakt; het is een samen zijn om elkaar op te bouwen in het geloof en daartoe hebben we als onderpand de Heilige Geest ontvangen en dat hebben we nodig, omdat we aan de vooravond van de geweldigste gebeurtenissen staan.

Daarom is het nodig, dat we duidelijk leren zien, welke hoop wij hebben, waarin we moeten blijven volharden. Uit het genoemde gedeelte van **Hebr. 6** wijs ik u op **het negende vers**: *“Maar wat u betreft, geliefden, ook al spreken we zo, we zijn overtuigd van iets beters, waaraan uw heil hangt”*.

Is het u wel eens opgevallen, dat het woordje *“beter”* verschillende malen in de **Hebreeën brief** voorkomt? Daar wil de schrijver door de Heilige Geest mee aantonen, dat het Nieuwe Verbond en dus ook de Nieuw Testamentische Gemeente zoveel heerlijker en beter is dan het Oude Verbond. Het Oude Verbond richtte God op door Mozes met het volk Israël, dat slechts een afschaduwing was van hetgeen nog komen moest en God zij dank, ook gekomen is.

Waarom is het Nieuwe Verbond zoveel beter dan het Oude? In de eerste plaats (en dat is eigenlijk alles), want al dat betere, dat er verder uit volgt, komt hieruit voort, dat het Nieuwe Verbond een zoveel heerlijker en verhevener Verbond Middelaar heeft, dan het Oude Verbond.

Dit staat ook in **Hebr. 7:22** *“Gij (Jezus) zijt priester in eeuwigheid - in zoverre is Jezus ook van een beter verbond borg geworden”*. Ook **Hebr. 8:6** zegt: *“Nu echter heeft Hij (de Heer Jezus) een zoveel verhevener dienst verkregen, als Hij de middelaar is van een beter verbond”*. Wat een veel heerlijker en verhevener Verbondmiddelaar is de Heer Jezus! De verbondmiddelaar van het Oude Verbond was niet alleen Mozes, maar ook Aäron.

Zij waren samen de middelaar; en een middelaar is iemand, die staat tussen God en de mensen; zo stond en Mozes en Aäron als mens tussen God en het volk. Maar aan de andere kant was het een engelendienst, wat duidelijk staat in **Hebr. 2:2** *"Want indien het woord, door bemiddeling van engelen gesproken, van kracht is gebleken"*.

We vinden dit ook vermeld in **Gal. 3:19**, waar het ook duidelijk in uitkomt, dat de engelen middelaars waren in het Oude Verbond: *"Waartoe dient dan de wet? Om de overtredingen te doen blijken is zij erbij gevoegd, totdat het zaad zou komen, waarop de belofte sloeg (de Heer Jezus), en zij is op last van (God) door engelen in de hand van een middelaar (Mozes) gegeven"*.

Zo zien we dus, het middelaarschap in het Oude Verbond, dat gevormd werd door engelen, Mozes en Aäron samen. Maar in het Nieuwe Verbond zien we het middelaarschap uitgeoefend in die Ene, de Zoon, de Heer Jezus.

Het doel van de **Hebreeën brief** is er eigenlijk geheel op gericht om ons voor ogen te stellen, dat de dienst van de Heer Jezus zoveel verhevener is dan die der engelen. Want de engelen zijn slechts gediensstige geesten, maar wie is Hij? De **Hebreeën brief** begint met direct Hem te beschrijven en zegt in **Hebr. 1:2** *"heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld geschapen heeft"*.

Hij is de schepper van alle dingen, dus ook van de engelen, want Hij is met de Vader immers eeuwig God. God, de Vader, heeft alles door Hem geschapen, zoals het hier staat. En in **vers 3** wordt Hij beschreven als *"de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen"*.

Weet u, tot welke ontdekking de moderne wetenschap is gekomen? Dat alle materie en alles wat er bestaat, eigenlijk *"stralingsenergie"* is. De atoomwetenschap heeft uitgewezen, dat al wat wij als materie kennen, eigenlijk ingemaakte stralingsenergie is. Alles wat er bestaat is in de hele schepping, zichtbaar en onzichtbaar, is straling van God.

En wie is die straling? Hij, de Heer Jezus! Alles wat we hier zien, bijvoorbeeld een houten tafel, is in wekelijkheid uit Hem voort gekomen. We bewegen ons in Hem en we leven in Hem, die alles draagt door het Woord van Zijn Almacht, de Heer Jezus is de afstraling van Zijn heerlijkheid.

Weet u wat dat betekent? God, de Vader is een eeuwige Geest en bewoont een ontoegankelijk licht, die geen schepsel ooit gezien heeft, of kan zien. Maar de Heer Jezus is de afstraling van Zijn heerlijkheid, d.w.z. Hij is God, die zichtbaar geworden is en door wie en uit wie alles zijn bestaan heeft te danken en door wie alles onderhouden wordt!

"Deze, de afstraling zijner heerlijkheid en de afdruk van zijn wezen, die alle dingen draagt door het woord zijner kracht". (**Hebr. 1:3**) Wat een Verbondsmiddelaar hebben wij! Geen engelen, zelfs geen engelen groot in macht, maar de Heer Jezus, die zich God kan noemen. *"die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als roof heeft geacht"*. (**Fil. 2:6**) Deze eeuwige Zoon Gods, uit wie, door wie en ook tot wie alle dingen zijn, deze is ook volkomen mens geworden.

In de Heer Jezus zien we vereend, wat door Mozes en Aäron samen uitgevoerd moest worden, n.l. het Middelaar en Hogepriesterschap. Want het is eigenlijk zo, dat Mozes als middelaar, de boodschap van God aan de mensen moest overbrengen; en de Hogepriester moest de mensen tot God brengen. De middelaar heeft twee zijden. Mozes ontving het van God en gaf het door aan de mensen en Aäron moest de zonden van het volk tot God brengen. En dat is in de Heer Jezus verenigd; Hij is Middelaar en Hogepriester, want als Mens is Hij immers de Volmaakte.

Dat zegt **Hebr. 7:28** *"Want de wet stelt als hogepriester mensen, die met zwakheid behept zijn, maar het plechtige woord van de eed, die ná de wet kwam, stelt de Zoon, die in eeuwigheid volmaakt is"*.

Of zoals het Schriftwoord het daarvoor zegt in **vers 26** *"Immers, zulk een hogepriester hadden we ook nodig: heilig, zonder schuld of smet, gescheiden van de zondaren en boven de hemelen verheven"*.

Aan welk een veel heerlijker verbond hebben we deel gekregen. In het Oude Verbond zien we Mozes en Aäron, mensen met zwakheid behept, zondig, zoals wij zondig zijn, die eerst voor zich zelf offers moesten brengen. En daarom kon Aäron ook niet ingaan in het waarachtige Heilige der Heiligen in de hemel, maar slechts in een tent, die een afschaduwing, een afbeelding van het hemelse was, de aardse Tabernakel; en dan mocht hij er slechts één keer in het jaar binnengaan.

Maar Hij, die in eeuwigheid volmaakt is, zoals het hier staat, zonder schuld of smet, heilig, gescheiden van de zondaren, die eenmaal is ingegaan voor eeuwig in het Heilige der Heiligen. Toen is het voorhangsel gescheurd en is er voor ons een vrije toegang gekomen tot de Troon van God.

Daarom spreekt het Schriftwoord in de **Hebreeën brief** steeds van iets beters. Laat ons zien, wat er staat in **Hebr. 7:19** *"immers de wet heeft in geen enkel opzicht het volmaakte gebracht - maar thans wordt een betere hoop gewekt, waardoor wij nader tot God komen"*.

Hij, die in eeuwigheid volmaakt is, die voor ons, om onze Middelaar te kunnen worden de menselijke staat aannam, is ook in die menselijke staat beproefd geworden, zoals de **Hebreeën brief** het zegt en is gehoorzaam gebleven aan God in alles, gehoorzaam tot de dood, de smadelijke dood van het kruis. Daarom heeft God Hem ook een Naam gegeven, die boven alle naam is.

Welk een Middelaar hebben wij in Hem ontvangen! Zo staat het in **Hebr. 5:7-10** *"Tijdens zijn dagen in het vlees heeft Hij gebeden en smeking en onder sterk geroep en tranen geofferd aan Hem, die Hem uit de dood kon redden, en Hij is verhoord uit zijn angst, en zo heeft Hij, hoewel Hij de Zoon was, de gehoorzaamheid geleerd uit hetgeen Hij heeft geleden, en toen Hij het einde had bereikt, is Hij voor allen, die Hem gehoorzamen, een oorzaak van eeuwig heil geworden, door God aangesproken als hogepriester naar de ordening van Melchisedek"*.

Wat heerlijk, dat Hij als Middelaar in onze plaats is gaan staan en Hij gehoorzaam is geworden tot de dood van het kruis voor u en mij en aan het kruis naar de eis van Gods wet heeft voldaan. Zo heeft Hij voor u en mij, die onder de vloek lagen, de prijs betaald en heeft voor uw en mijn zonden, de zonedood ondergaan, die de wet van God eist; en heeft Hij de zondaar gevonnist in de vervloekingsdood, waardoor Hij van God verlaten was, en moest uitroepen *"Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten!"*

Toen God de Vader Hem deed verrijzen uit de doden, hebben wij in Hem een volmaakte Hogepriester gekregen, opdat wij zouden worden verlost van de oude mens. Indien we dit geloof uit genade hebben ontvangen, moeten we ook uit dit geloof leven; het is niet zien, maar geloven in deze heerlijke Verbondmiddelaar, waardoor wij nu ook een vrije toegang hebben tot de Troon der genade.

Wat een groot verschil met het Oude Verbond. Daar mocht de Israëliet niet verder komen dan in de Voorhof bij het Brandofferaltair, om daar zijn schuld te belijden en verzoening te ontvangen en moest de priester voor hem, met het bloed van het offerdier het Altaar besprengen.

Terwijl de Hogepriester eens in het jaar voor de zonden van heel het volk, moest ingaan in het Heilige der Heiligen, om daar verzoening te doen; eerst voor zichzelf en zijn huis en dan voor heel het volk. Dit is, slechts een afschaduwing van de werkelijkheid, die bij God is.

Hiervan spreekt **Hebr. 9:14** *"Want als (reeds) het bloed van bokken en stieren en het besprenging met de as der vaars hen, die verontreinigd zijn, heiligt (zij werden er slechts in zekere zin door geheiligd), zodat zij naar het vlees gereinigd worden (naar het vlees betekent voor het moment, aan de buitenkant), hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwig Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, ons bewustzijn reinigen van de dode werken, om de levende God te dienen"*.

We hebben door Zijn bloed nu deel gekregen aan een zoveel heerlijker Nieuw Verbond, een betere hoop, die steunt op een beter offerande, waarvan hier **Hebr. 9:23** zegt *"Noodzakelijk moesten dus hiermede de afbeeldingen van de hemelse dingen gereinigd worden, maar de hemelse dingen zelf met betere offerande dan deze"*.

Als de Israëliet gezondigd had en hij had het oprecht beleden, dan was het vergeven en was hij opdat moment rein en geheiligd; maar hij was niet van binnen gereinigd van de oorzaak, waarom hij tot die zonde kwam, zodat hij altijd weer vervallen moest in diezelfde zonde.

Helaas leven ook vele christenen zo Oud Testamentisch, waarop trouwens de meeste kerken zijn gebaseerd. Men bouwt verder op het fundament van Israël en zij kennen de heerlijkheid van het Nieuwe Verbond niet, namelijk dat er niet alleen reiniging is aan de buitenkant, zodat men op dat moment vrij is; maar het reinigt van binnen, zodat men een nieuw hart, een nieuwe gezindheid, een nieuwe natuur krijgt, de Heer Jezus natuur.

Het Nieuwe Verbond, het offer van deze grote verheven Verbond Middelaar brengt ons tot wedergeboorte. Door Zijn dood en opstanding zijn wij opnieuw geboren tot een levende hoop en krijgen zo deel aan de Heer Jezus zelf. Die in Christus gelooft en op Hem al zijn vertrouwen stelt, Hem als Heer over zijn leven wenst en zo slechts met Hem en uit Hem leven wil, en ook begeert: *"Heer, leef Uw leven in mij"*, dan krijgt men deel aan Zijn Goddelijke natuur.

Hij is de wijnstok, wij de ranken en dan leven we niet meer voor onszelf, want wij zijn immers met hem gekruisigd en gestorven en opgewekt en leven nu voor Hem. Voor de Heer Jezus die voor ons gestorven en opgestaan is en nu ons Leven is geworden, waardoor wij deel gekregen hebben aan Hem (Hebr. 3:14 *"want wij hebben deel gekregen aan Christus, mits wij het begin van onze verzekerdheid tot het einde onverwrikt vasthouden"*).

Want we hebben deel gekregen aan een betere offerande (Hebr. 9:13-14 *"Want als (reeds) het bloed van bokken en stieren en de besprenging met de as der vaars hen, die verontreinigd zijn, heiligt, zodat zij naar het vlees gereinigd worden, hoeveel te meer zal het bloed van Christus, die door de eeuwige Geest Zichzelf als een smetteloos offer aan God gebracht heeft, ons bewustzijn reinigen van dode werken, om de levende God te dienen"?)*

We moeten ons laten reinigen van die dode mens, de zondaar, want onze natuurlijke mens openbaart zich in dode werken. De onwedergeboren mens kan nog zo vroom zijn, nog zo godsdienstig, nog zo naar de wet leven en al de geboden Gods proberen te doen; het is alles waardeloos; want het zijn dode werken, zij komen voort uit een zondaar, die dood ligt in zonden en misdaden. Maar God zij dank, door het bloed van het Lam, wordt ons bewustzijn gereinigd van dode werken, om de levende God te dienen.

Ja, dan krijgen we pas deel aan God Zelf door de Heer Jezus. Daarom prijst God, voor deze grote Verbond Middelaar, zoals er staat in vers 12: *"en dat niet met het bloed van bokken en kalveren, maar met zijn eigen bloed, eens voor altijd binnengegaan is in het Heiligdom, waardoor Hij een eeuwige verzoening verwierf"*.

Onze verlossing ligt vast in Hem, onze grote Middelaar en Borg, de Heer Jezus. de Christus der Schriften en zal eens tot volle openbaring komen, als we werkelijk Hem gelijk wezen, al leven we nu nog in zwakheid, maar in de kracht der hoop, die dus in vervulling zal gaan.

Daarom zien Gods heiligen uit, door alle eeuwen heen, naar die grote dag, dat, wat God beloofd heeft, dan zichtbaar en waar zal worden. Daartoe bidden alle heiligen voor die komst, op grond van de betere offerande en een beter verbond.

Nu zijn er nog meer betere en heerlijker dingen genoemd in Hebr. 8:6 *"Nu echter heeft Hij een zoveel verhevener dienst verkregen, als Hij de middelaar is van een beter verbond, waarvan de rechtskracht op betere beloften berust"*.

We hebben veel betere beloften; maar het Oude Verbond was voorwaardelijk, als Israël zich hield aan de wet en gehoorzaamde, dan zou God hen dat schenken, wat het verbond inhield; maar zij hebben het verbond geschonden.

Waarvan Hebr. 8:8-9 spreekt *"Want Hij berispt hen, als Hij zegt: Zie, er komen dagen, spreekt de Here, dat Ik voor het huis Israëls en het huis Juda een nieuw verbond tot stand zal brengen, niet zoals het*

verbond, dat Ik met hun vaders maakte ten dage, dat Ik hen bij de hand nam om hen uit het land Egypte te leiden, want zij hebben zich niet gehouden aan mijn verbonden Ik heb Mij niet meer om hen bekommerd, spreekt de Here".

Het Oude Verbond was dus verbonden aan de voorwaarden, dat zij Gods geboden moesten doen. Het Nieuwe Verbond echter, wat dit betreft, is onvoorwaardelijk, maar. . we moeten wel de genade aanvaarden, die God ons geeft in die Verbondsmiddelaar als onze Heer ten leven.

Dat is het heerlijke van het veel betere Verbond, dat voor ons, die in dit Verbond ingetreden zijn, door het bloed van het Lam, niet te niet gedaan kan worden door zwakheden en zonden, die we begaan hebben, want onze Middelaar is daar voor gestorven. Alleen een zonde, die tegen de Heilige Geest is, kan het Nieuwe Verbond verbreken.

Maar we geloven niet, dat een wedergeborene, die ooit zal begaan. We geloven niet aan een afval van wedergeborenen; wel aan een afval van zogenaamde gelovigen, maar die dan niet echt wederom geboren waren. Er zijn wel echter in deze dagen kinderen Gods, die niet biddende en wakende zijn en meegesleurd worden door de geest van deze wereld, maar toch kinderen Gods zijn. God is echter getrouw, al zijn wij ontrouw. Wat moet er met deze gebeuren? Daar heeft God Zijn middelen voor om deze dwalende kinderen Gods te tuchtigen.

Daarom zal straks eerst een eersteling schare weggenomen worden van hen, die Hem verwachten tot hun heil. Daarna zullen nog velen in de Grote Verdrukking, door de oordelen Gods wakker geschud worden; en in zoverre hebben bepaalde stromingen en predikers van deze tijd nog gelijk ook, dat er nog een opwekking gaat komen en een grote schare van gelovigen door de Grote Verdrukking gaat.

Zij hebben in zoverre gelijk, maar het tragische is, dat het Gods bedoeling niet is, want Zijn bedoeling is, dat we nu biddende en wakende zullen zijn, om te behoren bij die eerste opname en niet om door de oordelen te moeten gaan. We hebben een getrouwe Middelaar; laten we dus ook getrouw zijn aan Hem, in Wiens heerlijkheid we mogen delen door het betere Verbond, waarvan de rechtskracht op betere beloften berust.

Ziet alleen al maar naar het Hogepriesterschap, waarvan **Hebr. 5:4-5** zegt: ***"En niemand matigt zichzelf die waardigheid aan, doch men wordt ertoe geroepen door God, zoals immers ook Aäron. Zo heeft ook Christus Zichzelf niet de eer toegekend Hogepriester te worden, maar Hij, die tot Hem sprak : Mijn Zoon zijt Gij; Ik heb U heden verwekt"***.

Zoals dus ook Aäron hier toe door God geroepen was geworden, zo heeft Hij ook de Heer Jezus er toe geroepen, de Nieuwe Verbond Middelaar. In zoverre is dus de roeping Gods gelijk. Maar nu komt de betere, dat meerdere: Aäron is alleen Hogepriester geworden, omdat God hem er toe riep; maar de Heer Jezus is het geworden, niet alleen door de roeping Gods, maar God heeft daarbij een eed gezworen: ***"Gij zijt Priester tot in eeuwigheid"***.

In **Hebr. 7:20-22** staat ***"En in zoverre het niet zonder een plechtige eed plaats had – want genen zijn zonder eed priester geworden, maar déze met een eed bij monde van Hem, die tot Hem sprak: De Here heeft gezworen en het zal Hem niet berouwen: Gij zijt priester in eeuwigheid – in zoverre is Jezus ook van een beter verbond borg geworden"***.

Waarom heeft God gezworen? Dat staat in **Hebr. 6:6-18** ***"en daarna afgevalen zijn, weder opnieuw tot bekering te brengen, daar zij wat hen betreft de Zoon van God opnieuw kruisigen en tot een bespottung maken. Want de grond, die de regen, welke er telkens op valt, indrinkt en gewas voortbrengt, geschikt voor hen, ter wille van wie hij ook bewerkt wordt, ontvangt zegen van God; doch als hij doornen en distelen draagt, is hij ondeugdelijk en niet ver van de vervloeking, die uitloopt op verbranding.***

Maar wat u betreft, geliefden, ook al spreken wij zo, wij zijn overtuigd van iets beters, waaraan uw heil hangt. Want God is niet onrechtvaardig, dat Hij uw werk zou vergeten en de liefde, die gij voor zijn naam getoond hebt door de diensten, welke gij de heiligen bewezen hebt en nog bewijst. Maar het is onze begeerte, dat ieder uwer dezelfde ijver blijve betonen tot de verwezenlijking der hoop tot het

einde toe, opdat gij niet traag wordt, maar navolgers moogt zijn van hen, die door geloof en geduld de beloften beërven.

Want toen God aan Abraham zijn belofte deed, zwoer Hij, omdat Hij bij niemand hoger kon zweren, bij Zichzelf, zeggende: Voorzeker zal Ik u zegenen en zekerlijk u vermeerderen. En zó, door geduld te oefenen, heeft deze het beloofde verkregen. Want mensen zweren bij wie hoger is, en de eed dient hun tot bekrachtiging, als einde van alle tegenspraak.

Daarom heeft God, toen Hij des te nadrukkelijker aan de erfgenamen der belofte het onveranderlijke van zijn raad wilde doen blijken, Zich onder ede verbonden, opdat door twee onveranderlijke dingen, waarbij het onmogelijk is, dat God liegen zou, wij, die (tot Hem de) toevlucht genomen hebben, een krachtige aansporing zouden hebben om de hoop te grijpen, die voor ons ligt”.

Waarom heeft God dus gezworen? Omdat Hij daarmee wilde aantonen, het onveranderlijke van Zijn eeuwig Raadsbesluit, namelijk dat twee onveranderlijke dingen dit tot stand hebben gebracht, want God is onveranderlijk in Zijn eed, zodat alle twijfel bij ons weggenomen zou worden aangaande deze zaak.

Het is merkwaardig, dat God over deze dingen een eed gezworen heeft. Dat maakt onze hoop vast en haar hebben we als een anker van de ziel nodig, dat reikt tot in het Heilige der Heiligen. Want door dit betere verbond, dat op betere beloften berust, mogen wij nu met vrijmoedigheid toegaan in het Heilige der Heiligen; niet alleen, zoals de Joden tot het Altaar in de Voorhof en zoals de Hogepriester eens in het jaar in het Heilige der Heiligen mocht binnengaan.

Maar nu het Voorhangsel gescheurd is, hebben wij, die van de heer Jezus zijn, vrije toegang tot Hem, die voor ons bij de Vader bidt en pleit voor de Troon der genade, om hulp te krijgen ter juister tijd en Hij beschaamt ons nooit.

Nog op enige andere “betere“ dingen wil ik u wijzen. In Hebr. 11:39-40 lezen we “Ook deze allen, hoewel door het geloof een getuigenis aan hen gegeven is, hebben het beloofde niet verkregen, daar God iets beters met ons voor had, zodat zij niet zonder ons tot de volmaaktheid konden komen”.

Het beloofde, dat is de verlossing van geest, ziel en lichaam, dus de totale verlossing, van een zondaar tot de gelijkvormigheid aan de Zoon van God, dat is de belofte. Want de Nieuw Testamentische geroepenen zijn geroepen tot zonen Gods, tot hemelburgers, tot erfgenamen van God, opdat de Heer straks door hen, als Zijn Lichaam en Zijn Huis, ook de anderen tot die heerlijkheid zal gaan brengen. Dan komt ook Israël tot die heerlijkheid en ook de volkerenwereld voor zover er zijn, die zich willen bekeren.

We hebben nu een beter Verbond, een betere hoop, een betere offerande, betere beloften, maar wat hebben we nog meer? In dat betere Verbond zit ook een betere wet opgesloten: Niet meer de wet, zoals God die door Mozes op twee stenen tafels gaf, waarin God zegt: *”Doe dat en gij zult daardoor leven“*. Maar in Hebr. 10:15-17 wordt over het Nieuwe Verbond gesproken: *“En ook de heilige Geest geeft ons daarvan getuigenis, want nadat Hij gezegd had: Dit is het verbond, waarmee Ik Mij aan hen verbinden zal na die dagen, zegt de Here: Ik zal mijn wetten in hun harten leggen, en die ook in hun verstand schrijven, en hun zonden en ongerechtigheden zal Ik niet meer gedenken”*. Wat een heerlijk onvoorwaardelijk Verbond!

God zelf neemt al onze zonden, al onze ongerechtigheden weg, onze oude mens heeft Hij doen verdwijnen en in de nieuwe mens legt Hij in het hart Zijn wet, die ver boven de wet van Mozes uitgaat, de wet van Gods liefde, die Hij ook in het verstand schrijft; want de liefde is immers de vervulling der wet.

Wie God waarlijk lief heeft en Hem dus ook dient, heeft de eerste vijf geboden vervuld van de wet van Mozes. En wie de naaste lief heeft als zichzelf, heeft de andere vijf geboden vervuld. Daar hangt de hele wet aan vast en die liefdeswet, de Goddelijke natuur, is in ons hart gelegd.

Want de Heilige Geest, die ons deel is geworden in dit Nieuwe Verbond en die wij als onderpand tot de dag der verlossing gekregen hebben, heeft die wet in onze harten gelegd, d.w.z. de liefde Gods in onze harten uitgestort. Dan gaan we pas met ons hart en met ons verstand God lief hebben bovenal en onze naasten als onszelf en dat is de vervulling van de hele wet.

Maar nu zijn er nog twee betere dingen, die ik u noemen wil, waar we in hoop naar toe leven, wetende, dat we het beloofde zullen verkrijgen. En wat is dat? In **Hebr. 11:35** lezen we *"Vrouwen hebben haar doden uit de opstanding terugontvangen, anderen hebben zich laten folteren en van geen bevrijding willen weten, opdat zij aan een betere opstanding deel mochten hebben"*.

Het Oude Verbond kende alleen maar een opstanding aan het eind der dagen, een opstanding, waarbij ieder geoordeeld zou worden naar zijn werken; wie het goede gedaan hebben ten leven, wie het kwade gedaan hebben ter verdoemenis. Want dat Oude Verbond stelde immers een voorwaarde: doe dat en gij zult daardoor leven.

Maar dank God, door onze zoveel verhevener en heerlijker Verbond Middelaar, de Heer Jezus hebben we deel gekregen aan een betere Opstanding, die voor de opstanding aan het einde der dagen vooraf gaat. Want zij, die in Hem geloven, hebben deel aan de eerste opstanding, omdat zij deel hebben gekregen aan een beter Verbond, een betere offer.

Daarom zullen allen, die in Hem geloven, deel hebben aan de eerste opstanding, want de Heer Jezus zegt in Johannes, een betere hoop en betere beloften, die vast liggen; want God heeft het onder ede gezworen. Ik verwacht geen opstanding voor ons gelovigen, zoals de traditionele kerkbelijdenis zegt: dat de Heer Jezus zal wederkomen, om te oordelen de levende en de doden. Dat is voor hen, die geen deel hebben aan die betere beloften.

De Heer Jezus zegt in **Luc. 20:35-36** *"maar die waardig gekeurd zijn deel te verkrijgen aan die eeuw en aan de opstanding uit de doden, huwen niet en worden niet ten huwelijk genomen. Want zij kunnen niet meer sterven; immers, zij zijn aan de engelen gelijk en zij zijn kinderen Gods, omdat zij kinderen der opstanding zijn"*.

Dit is de eerste opstanding, zoals we in **Openb. 20:6** ook verder lezen: *"Zalig en heilig is hij, die deel heeft aan de eerste opstanding: over hen heeft de tweede dood geen macht"*.

Zij komen ook niet onder Gods oordeel van de Grote Verdrukking, want de Heer Jezus is voor ons in dat oordeel gegaan en Zijn veroordeling aan het kruis van Golgotha en Zijn dood om onze zonden, is onze veroordeling geworden; dank God!

Daar prijs ik Hem voor en daarom behoort mijn hart en leven ook Hem toe. Alles, wat in en aan mij is, behoort Hem toe, want Hij kocht mij met de prijs van Zijn dierbaar bloed en van zijn kostbare levensziel. Hij stierf in mijn plaats, Hij heeft in mijn plaats het oordeel ondergaan. Hij is voor mij in de dood gegaan en begraven, dus ben ik ook reeds dood en begraven, maar Hij is ook voor mij opgewekt en Zijn Opstanding is mijn opstanding geworden. Dit geloof is geen algemeen goed, maar moet persoonlijk aanvaard worden en dan zal de persoonlijke ervaring ook van Zijn opstandingleven volgen in mijn leven.

Daarom zullen allen, die in Hem geloven, deel hebben aan de eerste opstanding, want de Heer Jezus zegt in **Joh. 11:25-26** *"Jezus zeide tot haar: Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven; gelooft gij dat"?*

En in **Joh. 8:51** zegt Hij *"Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, indien iemand Mijn Woord bewaard heeft, hij zal de dood in eeuwigheid niet aanschouwen"*. Prijst God, dood en oordeel ligt achter hen.

Nergens leert het Nieuwe Testament, dat we moeten uitzien naar de dood als onze verlossing, maar we moeten uitzien naar Zijn komst. En het kind van God, dat ontslaapt (wakker wordt dus), ziet niet de dood, maar de Hemel geopend en de Heer Jezus en daar gaat zijn ziel naar toe. Want dank God, de dood is overwonnen! Zo hebben we deel aan een betere opstanding.

Tenslotte nog iets in Hebr. 11:14-16 *“Want wie zulke dingen zeggen, geven te kennen, dat zij een vaderland zoeken. En als zij gedachtig geweest waren aan het vaderland, dat zij verlaten hadden, zouden zij gelegenheid gehad hebben terug te keren; maar nu verlangen zij naar een beter, dat is een hemels, vaderland. Daarom schaamt God Zich voor hen niet hun God te heten, want Hij had hun een stad bereid”*.

In het Oude Verbond is het aardse Jeruzalem beloofd, maar in het Nieuwe Verbond is het Hemelse Jeruzalem in het vooruitzicht. Van Mozes is geschreven in Hebr. 11:24-25 *“Door het geloof heeft Mozes, volwassen geworden, geweigerd door te gaan voor een zoon van Farao’s dochter, maar hij heeft liever met het volk Gods kwaad verdragen, dan tijdelijk van de zonde te genieten”*.

Velen van Gods kinderen willen vandaag in Gods werk ook de weelde en welvaart van de wereld genieten, maar dat is een grote verzoeking en beproeving; want zij worden hierdoor verleid, zodat zij geen tijd meer hebben voor de dingen van God.

In het Oosten zijn de gevaren van gevangenschappen en concentratiekampen, maar de gevaren van de kinderen Gods in het Westen zijn misschien nog groter, doordat zij meegesleurd worden door de geest van de wereld, die aftrekt en wegzuigt van de dingen Gods.

In vers 26 staat, dat Mozes door het geloof de blik gericht hield op de vergelding en de verlossing, die komt. En in Hebr. 10:34 staat *“Want gij hebt met de gevangenen mede geleden en de roof van uw bezit blijmoedig aanvaard, want gij wist, dat gijzelf een beter en blijvend bezit hebt”*.

Dat is een beter bezit dan alles, wat vandaag de moderne wereld biedt. God geeft deze gezindheid, dat we oprecht kunnen bidden: *“kom haastig Heer”!* Het wordt hier zo benauwd, niet alleen voor onszelf, maar ook voor de anderen. De Jeugd dreigt onder te gaan en alleen het ingrijpen van God kan redden. *“O, kom haastig Heer Jezus”!*
Amen.